

אשה ירושלמית

מתוך חשש שהוא

מדה

עו

במדה

„את נמצאת לבדך בחדר-עליונה. לפתע פורץ אל החדר כוונתו לאנוס אותך. אין אי בעיקבות המיקרה, שאיר צעירה ירתה למוות גבר שניסה מישאל-רחוב. במישאל השתנה וגברים כאחד, ואישי-ציבור,

● אישי-עסקים דויד חיון (27), מאש-קלון: „היום זה פופולארי גם לרצו וגם לאנוס. בצבא, למשל, יש נוהל: כשאדם זר נכנס לבסיס ולא מזדהה, יורים יריית אזהרה באוויר. אחר כך ברגליים. במיקרה של בחורה, אם הוא בכל זאת מנסה לעשות משהו היא צריכה לנסות לירות באוויר, כדי להפחיד אותו, ואם זה לא עוזר — אפילו לירות בו.“

● הסטודנטית לאמנות ולמקרא טלי ורדי, (21): „חשבת על זה המון בימים האחרונים, ולא הגעתי לשום מסקנה מה אעשה. אני חושבת שאפילו אם היה לי אקדה לא היה לי מספיק אומץ לירות בו. קרוב לדואי שהייתי מתאבנת מרוב פחד. חברות שלי חושבות שצריך הרבה אומץ בשביל לירות. אני מעדיפה שלא להשתמש בנשק, אלא כמוצא האחרון.“

● החייט חסידי אבן-רמאללה, מחב-רון: „אסור להרוג בני-אדם. צריך שהבחורה תנסה איכשהו לצאת מהבית. שתצעק, שתקרא לשכנים. היא צריכה לנסות להגן על נפשה בכל מחיר, כי חראם (איסור דתי באיסלאם) להרוג נשמה. זה בני-אדם, זה לא חיות. אסור להרוג סתם.“

● ר"ר ברנה הרמנה, רופאת אף-אוזן-רגון מתל-אביב: „אם אין לי אקדה, אמות מפחד, ואם יש לי אקדה, בטח שאירה בו. ישר!

שוקמית אזוני
בפרופורציה

אילנה גור
יורה מייד

אתי ליבני
הגנה עצמית

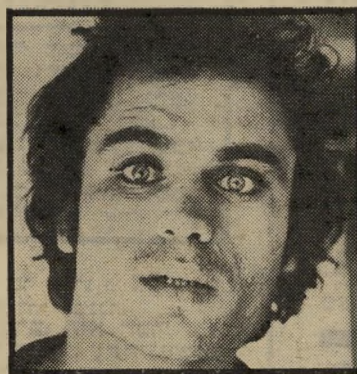
„לאף אחד אין זכות לפרוץ לדירה שלי בלי רשות. אם מישהו רוצה לדבר איתי הוא יכול לצלצל אלי, אבל אם הוא נכנס לדירה בלי רשות וכוונתו זדונית, לא הייתי מהססת לרגע אחד לירות בו. אם לא היה לי אקדה, הייתי משתמשת בכל נשק אחר שהיה ברשותי. הייתי נאבקת, שר ברת לו לבנה על הפרצוף. הכל.“

● השחקנית גילה אלמגור: „הי מחשבה על כך מטרידה אותי מהרגע שקראתי על זה בעיתונים. מאז ששיחקתי במלכת הכביש והיתה שם סצנה של איר-נס, אני מרגישה שאני יודעת כמה מדוי בר. מאז יש לי סיוט חוזר, שברגע כזה לא אוכל להוציא קול מהפה. שבשעת סכי-נה אני אצעק ולא ישמעו קול. אני קורר את לעורה ואף אחד לא שומע. לי אין נשק ואינני יודעת להשתמש בנשק, אם היה לי אקדה, אני מקווה שלא הייתי מאבדת את העשתונות. אני מפחדת שאני לבבל, אבל אני יודעת שבזמן סכנה אני שים מגלים כוחות עליונים. אני חושבת שהייתי נלחמת על חיי. אני יודעת, מי קריאה בעיתונים, שהרבה נשים משתפות פעולה עם אנשים, כדי שלא ירצחו אותן. אבל אם היה בא אלי מישהו עם סכין — הייתי נלחמת. אם היה בלי סכין — אולי הייתי מעדיפה להאנס ולא לירות. כשאני חושבת על זה, הדמיון שלי נעצר במקום מסוים, ואני לא יכולה לדעת מה אעשה ומה יקרה.“

● העיתונאית ריבקה רובינשטיין (עתי"ם): „הייתי בהחלט הור-רגת אותו. בנסיבות האלה אין דרך חזרה. אני גם לא חושבת שבאותו הרגע זה היה בשיקול דעתי. כשאת נכנסת ללחץ, והוא עומד מולך עם סכין, ואת יודעת שהוא מסוגל להרוג, את יורה מייד. כי מצבים של לחץ מביאים אנשים להרבה כוח.“

ריבקה רובינשטיין
בהחלט הורגת

דויד חיון
לירות באוויר

● חברת-הכנסת שוקמית אזוני-ני: „אני חושבת שאנוס הוא מעשה ברור טאלי, ההתפרצות כזאת היא גרועה מרצה, מבחינת העושה את הדבר ומבחינת הנפ-געת. זה שניסה לאנוס ומת לא מרגיש יותר דבר, אבל הנאנסת לא תשכח את המעשה כל חייה. לדעתי, תגובתה של איר-תה צעירה היתה בהחלט בפרופורציה. אני לא הייתי מהססת לעשות כמוה.“

● הפסלת אילנה גור: „הייתי מתה מפחד, אבל הייתי יורה בו, כי הייתי עור-שה חשבוני שזה או הוא או אני. או ברור שהייתי חושבת רק על עצמי, כי אם יש לו סכין אינני יכולה לדעת אם הוא רק רוצה לאנוס אותי או גם לרצוח אותי. לכן הייתי יורה מייד. אם לא היה לו נשק הייתי חושבת פעמיים, אבל בגלל הנשק, והסכנה שזה מסורף שאינו יודע את מה שהוא עושה, הייתי יורה.“

● עורכת-דין אתי ליבני: „הייתי נזהגת כמו שנהגה הבחורה מירושלים. הייתי מנסה להגן על עצמי. מבחינה מיש-פטית זה בדיוק מיקרה של הגנה-עצמית. זה בדיוק מה שהחוק מצפה ממך שתעשי. לא הייתי מנסה לדבר איתו, כי זה לילה, וחושך, ואני התעוררתי מהשינה בבהלה, ואני רואה שמישהו מנסה להיטפל אלי, אז אני ישר יורה. או שהייתי מאבדת את העשתונות, או שהייתי מגיבה בצורה אלי-מה.“

● הפסנתרנית פנינה זרצמן: „ממתי אונסים עם סכין? אבל אם לתאר מיקרה כזה, לא הייתי ישנה עם אקדה מתחת לכר, כי הייתי מפחדת שתיפלט ירייה בזמן שאני ישנה. אם היה לי אק-דה, הייתי מנסה להכות אותו ולא לירות בו, כי אף פעם בתי לא יריתי באדם.“

● הסוציולוגית רות רזניק, מנ-הלת המיקלט לנשים מוכות בהרצליה:

שימעון בר
להשתדל שלא להרוג

מרגלית מור
להזעיק את המישרה

אורי אשכול
רק בדיבורים

ברנה הרמנה
להרוג את כולם